

OPŁOKAĆ SIĘ (2) *vb pf*

Pierwsze o jasne, drugie pochylone, a jasne.

inf opłókać się (1). ◇ [*praet* 3 sg m opłókał się.] ◇ *con* [3 sg f by się opłókała.] ◇ 3 pl *subst* by się opłókały (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Obmyć się, omyć się, wypłukać się* (2) : á iż po błócie opłókác fye trzebá/ tedy y tobie wiedzieć też to trzebá/ ze tych trzech/ duciy/ błótá/ y wánien zaraz vzywáią: bo któżby zblótá wypłókác fye niechćiał? *Oczko* 18.

[*W przen:*

Zwrot: »w krwawej się kąpieli opłokać«: że fie [*Jezus*] w krwáwey kąpieli/ krwáwego fwego potu dla boleści opłokał. *BzowRóż* 62.]

Przen [w czym] (1) : Albo ony niepotrzebne kielifzki/ fwieczniczki/ krzyżyczki/ ktorych leżą pełne kąty/ czekáiąc pogánfkich rąk/ áby fie w nich rofkochály á opłokály. *RejZwierc* 186v.

2. [*Ukqpać się [w czym]*]: álic corká Fáraonowá/ idzie żeby fie opłokálá wrzece/ á fraucymer iey przechadzał fie/ po brzegu nád rzeką. *Leop Ex* 2/5 (*Linde s.v. opłokać*).]

Synonimy: *obmyć się, omyć się.*

Formacje współrdzenne cf PŁOKAĆ.

AW